

Всичко тукъ е разиграно
Подъ то небе разлютено,
Мжтни води развълнени,
Гжсти гори разлюлени.

Що избухна тжзи бура
Та задигна и подкара
Безобразно чюдовище,
Най ужасно страшилище.

Образъ носи безобразенъ,
Изгледъ му е свърхестественъ,
Лицето му най дивалко
Сърцето му страшно звърско.

Първо въ истокъ се посочи,
Съсъ кръвнишки страшни очи,
Съ разярени звърски уста
Да погълни всички мѣста.

Бяло прѣминява море,
Та отсамъ се, ахъ, допиле
На онез' седемъ могили,
Що се вредъ славно прочули.

Тукъ се яви страшна сждба,
Що се рѣши съ дивна борба
Съ бяломорски хитри вълци,
Що свирено звѣръ наскочи.
